

LIGJ
Nr. 2/2014

**PËR RATIFIKIMIN E MARRËVESHJES NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË
REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË REPUBLIKËS FEDERALE TË GJERMANISË
PËR BASHKËPUNIMIN NË FUSHËN E SIGURISË**

Në mbështetje të neneve 78, 83, pika 1, dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet marrëveshja ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Republikës Federale të Gjermanisë për bashkëpunimin në fushën e sigurisë.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 23.1.2014

Shpallur me dekreten nr. 8493, datë 13.2.2014 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

MARRËVESHJE

NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË
REPUBLIKËS FEDERALE TË GJERMANISË “PËR BASHKËPUNIMIN NË FUSHËN E SIGURISË”

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë dhe qeveria e Republikës Federale të Gjermanisë, në tekstin e mëposhtëm të quajtura “palët kontraktuese”,

duke synuar konsolidimin dhe zhvillimin e mëtejshëm të marrëdhënieve miqësore midis Republikës së Shqipërisë dhe Republikës Federale të Gjermanisë;

me bindjen se bashkëpunimi ka rëndësi thelbësore për pengimin e efektshëm të veprave kriminale dhe luftën kundër krimit, veçanërisht të krimit të organizuar dhe të krimit të rëndë, të terrorizmit, të krimit në lidhje me drogat, të trafikut të armëve dhe migracionit ilegal, si dhe trafikut të paligjshëm të personave;

të nxitura nga dëshira për t’i mbrojtur me efikasitet qytetarët e vendeve të tyre dhe të vendeve të tjera në territorin e tyre nga aktet kriminale;

duke mbajtur parasysh synimet dhe parimet e marrëveshjeve ndërkombëtare, të ratifikuara nga të dyja shtetet, si dhe rezolutat e Kombeve të Bashkuara dhe të organizatave të veçanta të Kombeve të Bashkuara në fushën e parandalimit dhe luftës kundër krimit, kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Objekti i bashkëpunimit

1. Palët kontraktuese bashkëpunojnë përmes autoriteteve të tyre kompetente për të parandaluar, për të luftuar dhe për të zbuluar krimet e organizuara dhe krimet e rënda, si dhe terrorizmin.

2. Bashkëpunimi përfshin, veçanërisht, fushat e mëposhtme:

- 1) veprat penale kundër jetës, trupit dhe shëndetit, si dhe kundër lirisë personale;
- 2) terrorizmin dhe financimin e terrorizmit;

3) kultivimin, prodhimin, nxjerrjen, përpunimin, magazinimin, importimin, eksportimin, trafikimin, si dhe tregtinë e paligjshme me lëndë narkotike (lëndëve adiktive, lëndëve psikotrope), si dhe lëndë që përdoren dëndur për prodhimin e paligjshëm të lëndëve adiktive dhe lëndëve psikotrope, të quajtura në vijim “lëndë prekursorë”;

4) shfrytëzimin e prostitucionit dhe trafikimin e qenieve njerëzore;

5) kontrabandimin e personave dhe migracionin ilegal;

6) prodhimin e paligjshëm, tregtinë e paligjshme dhe kontrabandën e armëve, municionit, lëndëve shpërthyes, si dhe të lëndëve, përkatësisht, armëve kimike, biologjike, radioaktive ose bërthamore;

7) tregtinë e paligjshme me mallra dhe teknologji, eventualisht me qëllim të dyfishtë përdorimi;

8) tregtinë e paligjshme me pasurinë kulturore;

9) mashtrimin;

10) prodhimin dhe shpërndarjen e parave të falsifikuara, falsifikimin e mjeteve të pagesës, jo me para në dorë, ose të letrave me vlerë, si dhe përdorimin e mjeteve të falsifikuara të pagesës, jo me para në dorë, ose të letrave me vlerë;

11) prodhimin e dokumenteve zyrtare dhe të certifikatave false, si dhe falsifikimin e tyre, veçanërisht falsifikimin e letërnjoftimeve, vizave, vulave dhe certifikatave të gjendjes civile;

12) krimet në lidhje me pronën;

13) trafikimin ndërkombëtar ilegal të automjeteve;

14) evazionin fiskal dhe doganor;

15) mashtrimin në subvencione;

16) korrupsionin;

17) zhvillimin e paligjshëm të lojërave të fatit;

18) pastrimin e parave;

19) veprat penale kundër ambientit;

20) kriminalitetin kompjuterik;

21) krimin kundër pronës intelektuale,

si dhe fusha të tjera që bëjnë pjesë në fushat e kompetencave të instancave të përmendura në nenin 6.

3. Palët kontraktuese bashkëpunojnë, veçanërisht në ato raste, kur aktet kriminale ose përgatitjet për këto akte kryhen në territorin sovran të njëres nga palët ose kur ka tregues se këto akte prekin edhe territorin sovran të palës tjetër kontraktuese, ose mund të kërcënojnë sigurinë e saj.

Neni 2

Format e bashkëpunimit

Palët kontraktuese bashkëpunojnë në përputhje me nenin 5 për të parandaluar dhe për të luftuar krimin e organizuar, terrorizmin dhe vepra të tjera penale sipas kuptimit të nenit 1 më lart. Për këtë qëllim, palët kontraktuese, brenda mundësive të tyre:

1. do të shkëmbejnë ekspertë, në përputhje me nevojën, për t'i siguruar njëra-tjetër informacion në lidhje me mënyrat dhe metodat e parandalimit dhe të luftës kundër krimit dhe për forma të veçanta të luftës kundër krimit dhe të teknikës kriminalistike;

2. do të informojnë njëra-tjetër për të dhënat personale të personave të përfshirë në vepra penale, veçanërisht të mbështetësve dhe organizatorëve, për strukturat e grupeve dhe organizatave kriminale dhe lidhjet mes tyre, veçanërisht për kohën, vendin, mënyrën e kryerjes së veprës penale, për mjetet dhe burimet e përdorura nga autori i krimit, për tiparet specifike, si dhe për normat penale të shkelura, si dhe për masat e marra, për aq sa do të jetë e nevojshme për të luftuar veprat penale ose për parandalimin e një rreziku serioz për sigurinë publike, i cili mund të ekzistojë në një rast të caktuar;

3. do të zbatojnë, kur u kërkohet, masa, të cilat i parashikon ligji i palës kontraktuese, së cilës i paraqitet kërkesa, në kuadër të të cilave përfaqësuesve të autoriteteve kompetente të palës tjetër kontraktuese mund t'u jepet leje që të jenë të pranishëm në zbatimin e masave të tilla operative;

4. do të bashkëpunojnë në kuadër të hetimeve operative përmes masave policore të koordinuara, duke ofruar në këtë kuadër mbështetje në personel, materiale dhe organizim;

5. do të shkëmbejnë përvojë dhe informacion, veçanërisht mbi metodat e zakonshme të krimit ndërkombëtar dhe për forma të reja të kryerjes së krimeve;

6. do të shkëmbejnë, kur nevojitet, rezultate të kërkimeve kriminalistike dhe kriminologjike;
7. do të bashkëpunojnë në fushën e ekspertizave kriminalistike;
8. do të vënë në dispozicion të palës tjetër kampionë objektesh ose substancash të marra nga veprat penale, të përdorura në to ose që mund të jenë keqpërdorur;
9. do të dërgojnë ekspertë për kualifikim profesional të nivelit të lartë dhe për shkëmbim përvoja;
10. do të bashkëpunojnë në fushën e kualifikimeve të specialitetit dhe kualifikimeve profesionale të nivelit të lartë;
11. do të mbajnë takime pune sipas nevojave dhe në kuadër të procedurave konkrete hetimore për përgatitjen dhe zbatimin e masave të përbashkëta.

Neni 3

Bashkëpunimi për parandalimin dhe luftën kundër krimit të lëndëve narkotike

Për të parandaluar dhe për të luftuar kultivimin, prodhimin, nxjerrjen, përpunimin, magazinimin, importimin, eksportimin, si dhe trafikimin e paligjshëm të lëndëve narkotike, si dhe prekursorëve të tyre, në përputhje me nenin 5, palët duhet, veçanërisht:

1. të vënë në dispozicion të dhëna personale dhe rezultate të tjera të lidhura me rastin mbi personat e përfshirë në prodhimin e paligjshëm të lëndëve narkotike, si dhe të prekursorëve të tyre dhe mbi tregtinë e paligjshme të këtyre substancave, mbi vendet e fshehjes dhe mjetet e transportit, metodat e punës, vendet e origjinës dhe të destinacionit të substancave, si dhe të njoftojnë detaje specifike të një rasti, në atë masë që është e nevojshme për luftën kundër krimit ose për parandalimin e një rreziku serioz për sigurinë publike, i cili mund të ekzistojë në një rast të caktuar;
2. të ndërmarrin, kur u kërkohet, dërgesa tëurvejuara dhe masa të tjera hetimore të veçanta në lidhje me tregtinë e paligjshme të lëndëve narkotike dhe prekursorëve të tyre dhe evidencat relevante të fituara t'ia njoftojnë palës tjetër kontraktuese;
3. të vënë në dispozicion informacion për metodat e zakonshme të trafikimit ilegal ndërkufitar të lëndëve narkotike dhe të prekursorëve të tyre;
4. të shkëmbejnë rezultate të kërkimeve në kriminalistikë dhe kriminologji për tregtinë e drogës dhe abuzimin me të;
5. të vënë në dispozicion të palës tjetër kontraktuese informacione për lloje të reja lëndësh narkotike dhe substancash të reja të rrezikshme si me bazë bimore, ashtu edhe sintetike, që përbëjnë objekt abuzimi;
6. të shkëmbejnë përvoja mbi kontrollin e tregtisë së ligjshme të lëndëve narkotike dhe prekursorëve të tyre, për sa i përket devijimit eventual të paligjshëm të rrugës së tyre;
7. të zbatojnë së bashku masa, të cilat janë të nevojshme për të penguar devijimet e paligjshme të drogave dhe substancave psikotrope nga tregtia e ligjshme dhe të cilat kapërcejnë detyrimet e palëve kontraktuese në bazë të marrëveshjeve në fuqi për kontrollin e lëndëve narkotike;
8. të zbatojnë masa të përbashkëta për të luftuar prodhimin e paligjshëm të drogave sintetike.

Neni 4

Kërkesë për informacion

1. Informacionet transmetohen duke respektuar ligjet kombëtare, nga autoriteti kompetent i njëjës palë kontraktuese në përputhje me nenin 6 pas një kërkesë me shkrim të autoritetit kompetent të palës tjetër kontraktuese. Në raste emergjente, kërkesat mund të bëhen edhe verbalisht; megjithatë, kërkesat verbale duhet të konfirmohen me shkrim brenda 3 ditësh pune.

2. Kërkesat, sipas paragrafit 1, bëhen në gjuhën gjermane ose angleze, ose në një gjuhë tjetër, për të cilën kanë rënë dakord palët dhe përmbajnë:

- 1) të dhëna mbi synimin e kërkesës;
- 2) informacionet që nevojiten për ta plotësuar kërkesën;
- 3) një deklaram për informacionet që duhet të përcillen; dhe
- 4) afatet brenda të cilave duhet plotësuar kërkesa, kur kjo është e nevojshme.

3. Autoritetet kompetente të secilës palë kontraktuese u përcjellin informacione autoriteteve kompetente të palës tjetër kontraktuese, duke respektuar dispozitat e brendshme ligjore edhe pa një kërkesë zyrtare, nëse këto informacione kanë rëndësi për palën tjetër kontraktuese për të luftuar dhe për të zbuluar

veprat penale të krimit të organizuar dhe të krimit të rëndë ose të terrorizmit.

4. Çdo informacion që transmetohet nuk duhet t'u ekspozohet palëve të treta, pa dhënë për këtë aprovim me shkrim pala transmetuese.

Neni 5

Respektimi i ligjeve dhe i normave të tjera të palëve kontraktuese dhe raporti me marrëveshje të tjera ndërkombëtare

1. Bashkëpunimi i palëve kontraktuese në të gjitha fushat e përmendura në këtë marrëveshje bëhet në bazë të dispozitave ligjore brendashtetërore.

2. Kjo marrëveshje nuk prek detyrimet, që rrjedhin nga marrëveshjet dypalëshe ose shumëpalëshe të palëve kontraktuese.

3. Kjo marrëveshje nuk prek dispozitat e brendshme ligjore për ekstradimin dhe për asistencën juridike të llojeve të tjera në çështje penale, si dhe mbështetjen administrative dhe juridike në çështje fiskale dhe për kontrollin e eksporteve, si dhe marrëveshjen përkatëse në fuqi midis Republikës së Shqipërisë dhe Republikës Federale të Gjermanisë për shmangien e tatimit të dyfishtë në fushën e tatimit të të ardhurave dhe pasurive, si dhe detyrimet e tjera që burojnë nga marrëveshje dypalëshe dhe shumëpalëshe midis palëve kontraktuese. Kjo marrëveshje nuk shërben si bazë për kërkesën për të përcjellë të dhëna ose informacione që të përdoren si dëshmi në proceset penale. Të dhënat ose informacionet që përcillen në kuadër të kësaj marrëveshjeje nuk lejohen të përdoren pa aprovimin paraprak të palës kontraktuese përcjellëse, i cili jepet duke respektuar dispozitat ligjore nacionale dhe në pajtim me marrëveshjet e aplikueshme dypalëshe ose disapalëshe mbi asistencën juridike në çështjet penale.

Neni 6

Agjencitë kompetente

1. Për synimin e zbatimit të kësaj marrëveshjeje, bashkëpunimi midis palëve kontraktuese kryhet drejtpërdrejt midis autoriteteve kompetente të përmendura më poshtë dhe përmes ekspertëve të caktuar prej tyre.

1) Agjencitë kompetente për qeverinë e Republikës së Shqipërisë, janë:

a) Ministria e Brendshme;

b) Ministria e Financave (Drejtoria e Përgjithshme e Doganave, Drejtoria e Përgjithshme e Parandalimit të Pastrimit të Parave);

c) Policia e Shtetit.

2) Agjencitë kompetente për qeverinë e Republikës Federale të Gjermanisë, janë:

a) Ministria Federale e Punëve të Brendshme (Bundesministerium des Innern);

b) Ministria Federale e Financave (Bundesministerium der Finanzen);

c) Ministria Federale e Shëndetësisë (Bundesministerium für Gesundheit)

d) Zyra Federale e Policisë Kriminale (Bundeskriminalamt);

e) Zyra Qendrore e Policisë Federale (Bundespolizeipräsidium);

f) Zyra e Kriminologjisë së Doganave (Zollkriminalamt);

g) Instituti Federal i Barnave dhe i Produkteve Mjekësore (Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte).

2. Palët kontraktuese duhet ta njoftojnë njëra-tjetrën në rrugë diplomatike për ndryshime të kompetencave ose emërtime të autoriteteve publike përgjegjëse për zbatimin e kësaj marrëveshjeje.

Neni 7

Konsultimet; protokoli i zbatimit

Palët kontraktuese duhet të mbajnë në rast nevojë konsultime për ta bërë efektiv bashkëpunimin sipas neneve 1 deri 4. Detajet dhe procedurat e bashkëpunimit, për të cilat është rënë dakord në nenet 1 deri 4, mund të përcaktohen në një protokoll të veçantë zbatimi.

Neni 8

Mbrojtja e të dhënave personale

Duke mbajtur parasysh dispozitat ligjore nacionale të secilës palë kontraktuese, të dhënat personale, në vijim të quajtura “të dhënat”, përcillen dhe përdoren në kuadër të kësaj marrëveshjeje nga autoritetet e palëve kontraktuese të përmendura në nenin 6, në përputhje me përcaktimet e mëposhtme:

1. Autoriteti kompetent marrës i njëres palë kontraktuese njofton, kur i kërkohet, autoritetin kompetent përcjellës të palës tjetër kontraktuese për mënyrën si do të përdoren të dhënat dhe për rezultate të arritura nga ky përdorim.

2. Marrësi duhet t’i përdorë të dhënat vetëm për synimet e përcaktuara në këtë marrëveshje dhe me kushtet e paracaktuara nga autoriteti përcjellës. Veç kësaj, përdorimi i këtyre të dhënave lejohet për parandalimin dhe hetimin e veprave penale të rënda, si dhe për shmangien e rreziqeve serioze për sigurinë publike.

3. Autoriteti përcjellës ka detyrimin që të sigurojë për saktësinë e të dhënave që do të përcillen, si dhe domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e tyre në përputhje me synimin, për të cilin ato përcillen. Në këtë kuadër, duhet të respektohen dispozitat ndaluese të legjislacionit të brendshëm të palës përkatëse për përcjelljen e të dhënave. Të dhënat nuk duhet të përcillen, në rastin kur pala përcjellëse ka shkas të supozojë se një veprim i tillë shkel legjislacionin e brendshëm ose dëmton interesat e personave të prekur, të vlefshme për t’u mbrojtur. Kur rezultojnë se janë përcjellë të dhëna të pasakta, ose të dhëna që nuk duhej të ishin përcjellë, atëherë njoftohet menjëherë marrësi. Ai ka detyrimin që t’i korrigjojë ose t’i shuajë menjëherë këto të dhëna.

4. Personi i prekur, kur paraqet kërkesë, duhet të informohet për të dhënat e përcjella rreth personit të tij, si dhe për synimin e parashikuar të përdorimit të tyre. E drejta e personit për të marrë informacion orientohet nga dispozitat ligjore brendashtetërore të palës kontraktuese, në territorin e së cilës paraqitet kërkesa për informacion. Dhënia e një informacioni të tillë mund të refuzohet kur interesi i shtetit, për të mos e dhënë informacionin, ka përparësi përballë interesit të paraqitësit të kërkesës.

5. Kur dikush dëmtohet në mënyrë të paligjshme, si rezultat i përcjelljes së të dhënave në bazë të kësaj marrëveshjeje, autoriteti marrës i të dhënave ka detyrimin ta kompensojë atë për dëmin në bazë të dispozitave brendashtetërore. Autoriteti marrës nuk mund ta drejtojë të dëmtuarin tek autoriteti përcjellës, si shkaktar të dëmit. Kur autoriteti marrës paraqet kompensim për dëmet e shkaktuara nga përdorimi i të dhënave të përcjella në mënyrë të pasaktë ose të palejueshme, atëherë autoriteti përcjellës ia rimbursion autoritetit marrës shumën totale të kompensimit të paguar.

6. Gjatë përcjelljes së të dhënave, autoriteti përcjellës duhet të tërheqë vëmendjen për afatet kohore, për ruajtjen e këtyre të dhënave në bazë të dispozitave ligjore nacionale, pas kalimit të të cilave të dhënat duhet të asgjësohen. Pavarësisht nga këta kufij kohorë, të dhënat e përcjella duhet të shuhën, sapo ato nuk nevojiten më për synimin, për të cilin u përcollën.

7. Autoriteti përcjellës dhe autoriteti marrës kanë detyrimin që ta dokumentojnë me shkrim përcjelljen dhe marrjen e të dhënave.

8. Autoriteti përcjellës dhe autoriteti marrës kanë detyrimin që t’i mbrojnë në mënyrë të efektshme të dhënat nga akseset e paautorizuara, ndryshimi i paautorizuar dhe ekspozimi i paautorizuar.

Neni 9

Dërgimi i oficerëve ndërlidhës

1. Një palë kontraktuese mund të dërgojë si të komanduar në rast nevojë oficerë ndërlidhës tek autoritetet e policisë së palës tjetër kontraktuese, kur kjo e fundit ka dhënë aprovim për këtë.

2. Oficerët ndërlidhës asistojnë dhe bëjnë punë këshillimore, pa ushtruar në mënyrë të pavarur kompetenca sovranë. Ata ofrojnë informacione dhe i kryejnë detyrat që kanë në bazë të udhëzimeve nga pala kontraktuese dërguese, duke respektuar dispozitat ligjore të brendshme të palës kontraktuese pritëse.

Neni 10

Siguria e dokumenteve të udhëtimit

Palët kontraktuese shprehin detyrimin që të garantojnë nivelin më të lartë të mbrojtjes nga falsifikimi i dokumenteve të udhëtimit. Në konsideratë të faktit se të dyja shtetet duhet të përdorin dokumente udhëtimi, që

përmbushin standardet ndërkombëtare, ata duhet të verifikojnë dokumentet e udhëtimit për sa i përket respektimit të standardeve minimale të sigurisë për dokumente udhëtimi të lexueshme optikisht nga kompjuteri, të rekomanduara nga Organizata e Aviacionit Civil Ndërkombëtar (ICAO) dhe në rast nevojë të ndërmarrin përshtatjet e nevojshme për këto dokumente sa më shpejt që të jetë e mundur. Ato bëjnë, gjithashtu, hapa përpara në përparimin teknologjik të nevojshëm, në mënyrë që të përfshijnë në dokumentet e tyre të udhëtimit tipare biometrike, në rast se kjo nuk ka ndodhur. Të dyja palët kontraktuese i mbështesin përpjekjet për standardizim të ICAO-s, duke mbajtur parasysh rekomandimet relevante për këtë temë. Palët kontraktuese bashkëpunojnë me njëra-tjetrën në fushën e sigurisë së dokumenteve të udhëtimit, e informojnë njëra-tjetrën për masat e marra në lidhje me dokumentet e tyre të udhëtimit dhe shkëmbejnë modele të dokumenteve të udhëtimit.

Neni 11

Kufijtë e bashkëpunimit

Secila nga palët mund ta refuzojë bashkëpunimin sipas kësaj marrëveshjeje në mënyrë të plotë ose të pjesshme, ose ta bëjë atë të varur nga kushtet, kur bashkëpunimi:

1. cenon sovranitetin, sigurinë ose interesa të tjera të rëndësishme;
2. është në konflikt me dispozitat ligjore nacionale;
3. rrezikon hetimet e palës ose masa të tjera aktuale të saj;
4. është në konflikt me një urdhër të një gjykate të formuluar në territorin sovran të palës;
5. ka lidhje me një aktivitet, i cili nuk është i ndëshkueshëm nga ligjet e njërës prej palëve kontraktuese.

Pala kontraktuese që refuzon të bashkëpunojë, duhet ta informojë palën kontraktuese që paraqet kërkesën me shkrim për shkaqet në të cilat bazohet refuzimi.

Neni 12

Hyrja në fuqi

Kjo marrëveshje hyn në fuqi në datën, në të cilën palët kontraktuese e njoftojnë njëra-tjetrën me shkrim në rrugë diplomatike se janë plotësuar dispozitat ligjore brendashtetërore për hyrjen në fuqi. Si bazë për këtë shërben data e mbërritjes së njoftimit të fundit.

Neni 13

Vlefshmëria kohore

Kjo marrëveshje lidhet për një kohë të pakufizuar. Marrëveshja mund të anulohet prej secilës palë kontraktuese në rrugë diplomatike dhe me shkrim. Kjo marrëveshje përfundon tre muaj pas marrjes së njoftimit për anulim nga pala tjetër kontraktuese.

Neni 14

Regjistrimi

Regjistrimi i kësaj marrëveshjeje te Sekretariati i Kombeve të Bashkuara, në bazë të nenit 102 të Kartës së OKB-së, do të organizohet menjëherë pas hyrjes në fuqi të marrëveshjes nga qeveria e Republikës Federale të Gjermanisë.

Bërë në Berlin, më 31.5.2013, në dy kopje origjinale, secila në gjuhët shqipe, gjermane dhe angleze, duke pasur secili tekst fuqi të barabartë. Në rastet e interpretimit të ndryshëm të teksteve shqip ose gjermanisht, si bazë referuese shërben teksti në gjuhën angleze.